

Vladimir Simonović

Vladimir Simonović javlja sa Evropskog prvenstva za muškarce

Poštovani prijatelji,

Da je čast, jeste! Da je iskustvo, jeste! Jednom rečju, doživljaj koji valjda jedino pesnici mogu da opišu.

Evropsko Prvenstvo za muškarce, Poljska i Danska 2013. Sudije ne bih pojedinačno predstavljao. Verujem da ste u situaciji da aktuelna delegiranja vidite na www.cev.lu. Ono što za sada znam, da nakon grupne faze ostajem u konkurenciji i za četvrtfinalne mečeve.

U grupi sam koja utakmice igra u Ergo areni u Sopotu. Velelepno zdanje, koje je popunjeno do poslednjeg mesta kada domaći tim igra. Zaista, Poljaci prave bravure u animaciji svojih fanova! Dozvoljavam samo sebi da kažem, da našu navijačku "strast" nemaju - još mi bubnji u ušima od poslednje utakmice finala pre dve godine u Beogradu!

Prvog dana sam sudio utakmicu Francuska - Slovačka kao drugi sudija. Specijalnih komentara nema. Sve što sam čuo i ranije i što su kolege, pa i ja, pisali, gotovo su identični zahtevi. Kriterijum u donošenju odluka mora da postoji, kretanje drugog sudije, pozornost ka svim članovima sudijskog kolegijuma... Ukratko, bez posebnih primedbi.

Ali je zato drugog dana "gorelo": 11000 gledalaca i pravi evropski derbi Poljska - Francuska! Sudijski par moja malenkost i kolega Nicolas Hecford (ENG). Malo je reći da je derbi bio pravi, mnoštvo super zvezda, dobra borba i na kraju pobeda Francuza!

Komentar na jutarnjem sastanku... kriterijum čistoće odigravanja lopti mi je bio visok! Sa stavom se slažem, ali ne i sa sumnjama koje su pojedinci imali tokom meča, a koje sam iza kulisa čuo, da ga neću u takvoj atmosferi održati do kraja! Ne sudi se takva utakmica svakog dana, bio sam dobro skoncentrisan i održao isti kriterijum do kraja, što su članovi sudijskog žirija i potvrdili. Zamerka, da sam preozbiljan (stoji i od ranije, ništa novo za mene)!

Bilo je ovde dosta problema u radu elektronskih zapisničara i linijskih sudija. Pomalo su svi iznenađeni jer je ipak Poljska u pitanju, ne bilo ko. U takvim situacijama sudijama je dato pravo da imaju maksimalnu kontrolu i pozornost u sprečavanju eventualnih nejasnoća.

Problemi su išli do te mere da je prvog dana elektronski zapisničar, na rezultatu 24-22, iz samo njoj znanih razloga počela da pritiska dugme Undo, jer je navodno ustanovila nekakvu grešku pet minuta pre toga! Srećom, da je semafor nezavisan od elektronskog zapisnika, pa ekipe to nisu ni primetile, i da je pozornost ziriya bila na nivou...

Danas sam delegiran kao prvi sudija na utakmici Francuska – Turska.

Do novog javljanja,

srdačno,
Vlada Simonović

Poštovane kolege,

Malo kasnim sa izveštajima (opravdano) jer i ja malo kasnije saznajem komentare na odsuđene utakmice... Trećeg dana sam ponovo bio prvi sudija na utakmici Turska – Francuska i dobio komentar da sam kriterijum u dosuđivanju lopti zadržao u odnosu na drugu utakmicu, ali da je trebalo da budem pomalo žustriji. U donošenju odluka zahteva se i vizuelni utisak sigurnosti! - što ima smisla jer je ova utakmica igrana pred mnogo manjim brojem ljudi. Ne kažem manje bitna, ali zaista je evidentna razlika u atmosferi.

Slobodan dan, obilazak drevnog Gdanjska, grada koji postoji 1000 godina, koji ima nadimak "Drugi Amsterdam". Grad na obali mora, satkan od veleplnih starina, pruža posetiocima mogućnost pravog odmora i relaksacije. U popodnevnim satima, bili smo gledaoci na revijalnoj utakmici ženskih reprezentacija Poljske i zlatne generacije Poljske koja je na prvenstvu 2003. osvojila zlatnu medalju! Rezultat potpuno nebitan, ali je bilo mnogo lepo videti neke starije evropske zvezde, pogotovo za one koji prate evropska i svetska dešavanja. Bilo je puno zanimljivih detalja, utakmicu su sudili naizmenično, kao prvi i drugi sudija, generalni sekretar Poljske Federacije i Jarmo Salonen! U jednom trenutku kao linijske sudije igračice zlatne generacije, itd...

Sinoć, nakon slobodnog dana, nova borba! Najavljivana dugo u medijima, obračun za nastavak takmičenja. Poljska i Bugarska! Ne treba reći da je Ergo arena gorela, 3-2 pobeda Bugarske! *(Vlada to danas nije napisao, ali sa nestrpljenjem očekujemo da nam na seminaru UOSS opiše kako to izgleda kad u petom setu nokaut-meča, u igri poen za poen, na rezultatu 17:16 moraš da dosuđiš završni poen sviranjem greške igraču domaće ekipe u zemlji koja je domaćin Evropskog prvenstva, igraču koji na sve načine pokušava da posle "pajpa" u veoma dugom nadigravanju ne pređe srednju liniju - ali u tome ne uspeva, na očigled svih gledalaca i igrača gostujuće ekipe koji 120% puni emocija prate samo tu situaciju - prim. urednika).*

Za razliku od ranijih prvenstava mlađih kategorija, ovde zaista priča ne vodi u smeru instrukcija... uglavnom se sastanci svode na komentare situacija koje su se desile, na tehniku suđenja, lični stav, izraz sigurnosti ili nesigurnosti. Naravno, još uvek nisam video nikoga od nas ko grešku nije napravio, ali sve se nekako događa u prevelikoj želji da se pokažemo u što boljem i sigurnijem svetlu.

Danas sam i saznao da nakon večerašnje četvrtfinalne utakmice Francuska - Rusija, koju ću suditi kao prvi sudija, napuštam Evropsko prvenstvo! Komisija je odlučila da završni deo sude iskusnije sudije, što je i razumljivo, tako da ću svoj finalni izveštaj napisati posle povratka u Srbiju.

Pozdrav

Evo i mene na putu za Beograd! Sinoć utakmica za sećanje. Olimpijski šampion, protiv zaista neverovatno borbenih Francuza. Nije bilo lako ! Rusi tako brzo pucaju, da sam mogao samo oči da pomerim! Odavno nisam sudio ekipi koja je tako sportsko ratnički raspoložena. Komentar posle utakmice je da stvari kontrolišem dobro, ali da mi je izraz lica preozbiljan (ništa novo) . Sugestija za jednu "može-ne mora" nošenu loptu, i to je bilo sve.

Rezime ocena na pet utakmica: u rasponu 92,2 – 94. Ne umem da objasnim način ocenjivanja, nisam se ni previše trudio da ga shvatim... Sve u svemu, utisak neverovatan, iskustvo za celu karijeru!

Na kraju, na zajedničkoj večeri, zaista prijatno kolegijalno druženje, podsećanje na to da smo mi jedan deo odbojkaške porodice, srdačne čestitke i želje za dobrim radom onima koji ostaju, a nama koji odlazimo, čestitke i savet da budemo istrajni i dosledni u radu! Ovo su bile i završne reči predsednika Sudijske komisije CEV, Jana Reka.

Po ko zna koji put, iskreno se nadam da sam dostojno reprezentovao Srbiju i Odbojkaški savez Srbije. Hvala na ukazanom poverenju.

Do skorog vidjenja,

Vlada Simonović